Ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζει ἡ λειτουργία τῶν Λυκείων καὶ Γυμνασίων. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἐν συνεννοήσει μὲ τοὺς διευθυντὰς ἄς ἐπιλέξουν τοὺς καταλλήλους καθηγητὰς διὰ κάθε τάξιν.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἐλπίζομεν ὅτι ἐφέτος θὰ κυκλοφορήσουν ἐγκαίρως τὰ σχολικὰ βιβλία, ὥστε ν' ἀρχίσουν ὁμαλῶς τὰ μαθήματα. Ἡ περυσινὴ ἀνωμαλία, δικαιολογημένη βεβαίως, δὲν πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ.

ΑΔΙΚΙΑΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

Τὸ Κράτος μᾶς διώκει, μᾶς ξεσπιτώνει διαμαρτύρονται κτηματίαι τοῦ Ρίου

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ πολὺ καιρὸ τώρα, ὁ Πατρινὸς Τύπος φιλοξενεῖ στὶς στῆλες του μακροσκελεῖς ἐπιστολὲς διαμαρτυρίας, συμπαραστάσεως, ἐκκλήσεως πρὸς πάσαν κατεύθυνσιν μεμονωμένων κτηματιῶν καὶ τοῦ Συλλόγου πληττομένων ἰδιοκτητῶν ἀκινήτου περιουσίας ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων τοῦ Ρίου Πατρῶν «Ὁ Ἅγ. Γεώργιος.» Τὴν 21ην δὲ Αὐγούστου εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ ἐπιστολή, ἀπευθυνομένη πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, τοῦ ὁποίου ἐζήτει τὴν ἐπέμβασιν ἡ προσωρινὴ διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ τοῦ ὡς ἄνω συλλόγου, ὡς ἐκπροσωποῦσα 150 καὶ πλέον πληττομένας, ἐκ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, οἰκογενείας.

Τὸ περιεχόμενον τῶν δημοσιευθεισῶν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιστολῶν, ὁ δημιουργηθεὶς θόρυβος καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν — κατὰ τὸ μέτρον τοῦ δυνατοῦ — τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Πελοποννήσου» καὶ τέλος, διὰ νὰ ριφθῇ φῶς, ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνων, ποὺ ἔχουν ἀναλάβει ἢ εἶναι ὑποχρεωμένοι, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, διὰ τὴν διαχείρισίν του καὶ τοῦ ὁποίου ὁ χειρισμὸς εἶναι ἐπικινδύνως λεπτός, μὲ ὥθησαν νὰ μεταβῶ ἐπὶ τόπου, εἰς τὴν περιοχὴν Ἁγ. Γεωργίου Ρίου. Ἐβάδισα γιὰ λίγο πάνω στὰ στοιβαγμένα χώματα, ποὺ ὑποτίθεται ὅτι κάποτε θὰ γίνῃ ἡ νέα ἐθνικὴ ὁδὸς Κορίνθου — Πατρῶν. Καὶ ἐνῶ μπρὸς στὰ μάτια μου εἶχα ξερριζωμένα δένδρα (ἐλῆές καὶ ὀπωροφόρα), αὐτοκινητιὲς ἀπὸ πέτρα, χονδροχάλικο, τσιμεντοσωλῆνες, χωρὶς τάξη καὶ καμμιὰ σειρὰ καὶ ἔκαμνα διαφόρους συλλογισμούς, μὲ ἀνεστάτωσε ἡ παρουσία, σὲ μιὰ στιγμὴ κοντά μου, ἑνὸς ἡλικιωμένου, γέροντος. Ἔδειχνε πὼς ἦταν βασανισμένος καὶ κουρασμένος ἀπ' τὴ ζωή.

—Εἴσθε, κύριε, ὑπάλληλος καμμιᾶς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου; μοῦ λέγει.

—Ὄχι· τοῦ ἀπαντῶ.

—Μήπως εἴσθε δικαστικός; Μήπως ἐμπειρογνώμων; Μήπως ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα;

—Ὄχι· τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά, τοῦ εἶπα πάλι. Ἁπλῶς τουρίστας.

—Ὅ,τι καὶ νὰ εἶσθε κύριε, συνέχισε, ἕνα σᾶς λέγω, ὅτι τὸ Κράτος μᾶς διώκει, μᾶς ξεσπιτώνει, μᾶς ἀφανίζει, μᾶς καταστρέφει μιὰ γιὰ πάντα. Θέλει νὰ μεταναστεύσουμε, μ' ἕνα λόγο· Νὰ πᾶμε ἀλλοῦ νὰ γίνουμε ἐργάτες καὶ νὰ ἀφήσουμε ἐκεῖ τὰ κόκκαλά μας.

Ἐκούνησα τὸ κεφάλι μου καὶ ἔφυγα, χωρὶς νὰ δώσω συνέχεια.

Τίθεται ὅμως τὸ ἐρώτημα: Εἶναι ἀλήθεια ὅλα αὐτά; τὸ Κράτος φέρεται τόσο σκληρὰ εἰς τὸν κόσμον, ποὺ τὸ ἀποτελοῦν; Εἶναι προαγωγὸν τῆς φτώχειας καὶ τῆς κακομοιριᾶς;

Ἀπεριφράστως διατυπώνω τὴν ἄποψη ὅτι εἶναι κακὴ ἡ ἀκολουθητέα ὑπὸ τῆς πολιτείας τακτική, εἰς τὸ θέμα τῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἐν συνεχείᾳ τῆς διαδικασίας ποὺ ἀπαιτεῖται, διὰ νὰ δυνηθῇ ἕνας πολίτης νὰ ξαναφτιάξῃ αὐτὸ ποὺ τοῦ παίρνει κάπου ἄλλοῦ.

Τὸ ἀνεπτυγμένον συγκοινωνιακὸν δίκτυον, τὰ τουριστικὰ ἔργα ἡ βαρειὰ βιομηχανία καὶ τὸ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ μιᾶς προοδευμένης χώρας, συντελοῦν δὲ ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ λαοῦ της.

Τέτοιες προσπάθειες, ὅποτε ἔγιναν κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ ὅποτε προγραμματισθοῦν καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐχειροκροτήθησαν καὶ θὰ ἐπαινεθοῦν. Ὁ φιλότιμος ἑλληνικὸς λαὸς ὄχι ἁπλῶς τὰς υἱοθετεῖ τὰς ἐνεργείας αὐτάς, ἀλλὰ καὶ ἀγογγύστως ἀποδέχεται οἱασδήποτε θυσίας. Τόσον εἶναι ἀνεπτυγμένο τὸ φιλότιμο εἰς τὸν Ἕλληνα καὶ τόση ἡ ἀγάπη του εἰς τὴν πατρίδα, ὥστε νὰ μὴν χρειασθῇ περισσότερο ἀπὸ ἕνα σύνθημα στιγμῆς γιὰ νὰ θυσιάσῃ τὰ πάντα, προκειμένου νὰ τὴν ἴδῃ καλλιτέραν. Εἰς τὴν συγκεκριμένην περίπτωσίν μας ὅμως, ἐπιβάλλεται ἡ ἀγάπη καὶ ἡ στοργὴ πρὸς τὸν κτηματία — ἰδιοκτήτην ἀγρότην ἐκ μέρους τῆς πολιτείας.

Εἰς τὸ χρονίζον θέμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ Ρίου τῶν Πατρῶν ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ἐξονυχιστικὴ ἔρευνα, σχολαστικοὶ λεπτοὶ χειρισμοί, ρεαλιστικὴ καὶ ἀκριβοδικαία ἀπόφασις.

Δὲν θὰ εἰσέλθω καθόλου εἰς τὰς προεδρικὰς καὶ δικαστικὰς ἀποφάσεις καὶ τῶν ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαφόρους καὶ πολυπλεύρους εἰσηγήσεις, καθόσον οὔτε νομομα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΠΙΖΗΣΗ ΤΟ ΕΘΝΟΣ

Ἐλευθερία ἀλλὰ καὶ σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους

Ἡ ἀναπόλησις τῶν Δεκεμβριανῶν γεγονότων πρέπει νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίας ὄχι μόνον τὸ σημερινὸν Κράτος, ἀλλὰ πρὸ πάντων τὸν ὑγιῆ ἐθνικόφρονα Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀκόμη δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἥρωας, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὸ ἔτος 1942 καὶ ἐντεῦθεν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ διαγνώσουν τί ἦτο αὐτὸ τῇ ἀπαισίᾳ τῇ μνήμῃ ΕΑΜ, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἀπροκάλυπτος καὶ κατάλληλος εὐκαιρία ἐπιβολῆς τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦτο δὲ οἱ κομμουνισταὶ τὸ ἐπέτυχον, ἐκμεταλλευθέντες τὴν ψυχολογίαν τῶν δεινῶν περιστάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἀτυχῶς εὑρέθη ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς παγκοσμίου συρράξεως.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κρισίμους ἐκείνας διὰ τὸ Ἔθνος περιστάσεις εὑρέθησαν εὐτυχῶς οὐκ ὀλίγοι Ἕλληνες νευρώδεις καὶ ρωμαλαῖοι, οἵτινες ἐπεσήμανον τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχε τὸ ἔθνος νὰ ὑποδουλωθῇ, τὶς οἶδε διὰ πόσους αἰῶνας, εἰς βάρβαρον σύστημα στυγνῆς δουλείας. Οἱ Ἕλληνες αὐτοὶ συνεκρότησαν ὁμάδας, ἀποκληθείσας ἐθνικιστικάς. Αἱ ὁμάδες αὗται εἴτε μεμονωμέναι, εἴτε ἄλλαι μαζὶ ἔδρασαν μετὰ λύσσης ἐναντίον τῶν ἐν Ἑλλάδι βαρβάρων Ἑλληνοφώνων κομμουνιστῶν. Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1944 ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀείμνηστος Ἰωάννης Ράλλης ἵδρυσε τὰ Τάγματα Ἀσφαλείας μὲ ἐπικεφαλῆς ἥρωας ἀξιωματικοὺς τοῦ τακτικοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Τὰ ἐν λόγῳ Τάγματα διεφύλαξαν τὰ ἀστικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος καί τινα μέρη τῆς ὑπαίθρου, κυρίως τῆς Πελοποννήσου. Ἐὰν κατελαμβάνοντο τότε τὰ ἀστικὰ κέντρα, ἀσφαλῶς καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶχε τὴν σημερινὴν τύχην τῶν δυστυχισμένων χωρῶν Πολωνίας, Βουλγαρίας, Ἀνατολικῆς Γερμανίας, Οὐγγαρίας καὶ τῶν ἄλλων τοῦ Παραπετάσματος.

Ἐδῶ ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκφράσω τὸν πόνον καὶ τὸ παράπονον χιλιάδων ἀνδρῶν τῶν Ταγμάτων Ἀσφαλείας — τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν καὶ ἐθυσιάσθησαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τὸν τρομερώτερον ἐχθρόν, ποὺ ἐγνώρισε ποτέ ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ μέχρι σήμερον — διότι ἐπισήμως δὲν ἔχει λεχθῇ μία λέξις εὐχαριστίας τοὐλάχιστον. Καὶ ὁ μέλλων ἱστορικὸς θὰ κρίνῃ μετὰ ἀηδίας καὶ πολὺ αὐστηρὰ τὴν σιωπὴν ταύτην. Καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀείμνηστον Ράλλην, τὸν εὐεργέτην τῆς Πατρίδος, ἔρχομαι νὰ παραθέσω τὸν Πλούταρχον, ὅστις ἐπὶ παραλλήλου γεγονότος, διηγούμενος εἰς τὸν βίον τοῦ Φωκίωνος, λέγει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι τοσοῦτον μῖσος ἔτρεφον ἐναντίον τοῦ Φωκίωνος, ὥστε καὶ μετὰ τὸν θάνατον τούτου, ἔρριψαν τὰ ὀστᾶ του πέραν τῆς Ἀττικῆς γῆς. Ταῦτα, εὐροῦσα Μεγαρίτις γυνή, τὰ περισυνέλεξε, τὰ ἐκαθάρισε καὶ τὰ ἐναπέθεσεν ἐντὸς τῆς ἑστίας τοῦ οἴκου της, προσειποῦσα: «Μείνατε ἐδῶ ὀστᾶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἐναρέτου ἀνδρὸς ἕως ὅτου οἱ Ἀθηναῖοι σωφρονίσωσι».

Τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν ἀπὸ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν κειμένην ποινικὴν νομοθεσίαν, νὰ καταφέρῃ μὲ κλειστοὺς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλύπητα κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀποστάτου καὶ ἀπειθαρχήτου πολίτου τὸν πέλεκυν τῆς Δικαιοσύνης. Ἐπιείκεια καὶ ταπεινοὶ συμβιβασμοὶ μὲ ἀναρχικοὺς ἀπαγορεύεται, διότι ὡς λέγει ὁ μέγας σοφὸς ρήτωρ τῆς ἀρχαιότητος Δημοσθένης, ψυχὴ τῆς πόλεως εἶναι οἱ νόμοι ὥσπερ σῶμα, στερηθὲν τῆς ψυχῆς, πίπτει, οὕτω καὶ ἡ πόλις ἄνευ νόμων διαλύεται.

Αἱ θεωρίαι πατρὸς καὶ υἱοῦ Παπανδρέου περὶ «ἐλευθεριῶν» πρέπει νὰ σταματήσουν νὰ ἔχουν πέρασι, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς τοιούτων αἱ ἐλευθερίαι ὑπῆρξαν ἰδεώδεις, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι καὶ ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ πειθαρχία πρὸς τοὺς νόμους εἶναι ἐπίσης ἰδεώδεις. Ἐπὶ Παπανδρεϊσμοῦ κατελύθησαν αἱ ἐλευθερίαι καὶ οἱ νόμοι, καὶ δὲν ὑπάρχει ἡμέρα νὰ μὴ ἀναγνώσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν κακοποίησιν τῶν νόμων ἀπὸ τὰ ἐξωνημένα ὄργανα τοῦ Κ.Κ. εἰς βάρος ἀστυνομικῶν.

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙ - ΚΟΡΠΗ ΒΟΝΙΤΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΟΠΙΑ ΜΕ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Τοῦ φιλολόγου κ. ΔΙΟΝ. ΜΙΤΑΚΗ

Γ΄ (τελευταῖον)

Γιατὶ ὅμως οἱ Μοναστηρακιῶτες προτίμησαν τὴν θαυμάσια τοποθεσία, μὰ ἀρνήθηκαν τὴν ἐξ ἴσου ὡραία ὀνομασία; Γιατὶ «Μοναστηράκι», ποὺ θυμίζει ἁπλῶς μεταβατικὸ χριστιανικὸ στάδιο καὶ ὄχι «Παράδεισος», ποὺ ὁδηγεῖ ἀπ' εὐθείας σ' οὐράνιους ἀναβαθμούς; Μήπως «ἵνα μὴ ὑπεραίρωνται» γιὰ τὸ ἅλμα; ἢ ἀπὸ φόβο ὅτι τάχα θὰ ἀναπαύονταν πρόωρα «εἰς τὰς αἰωνίους μονάς»; ἢ ἀπὸ ἄλλο θρησκευτικὸ λόγο καὶ παραδοσιακὴ προσήλωση; ἢ ἀπὸ ἁπλὴ συνήθεια; Ὁπωσδήποτε αὐτὸς ὁ συγκερασμὸς παλιοῦ καὶ καινούργιου στοιχείου παρατηρεῖται καὶ στὸν ἐτήσιο πανηγυρισμὸ τοῦ χωριοῦ: χωρὶς νὰ εἶναι παλαιοημερολογίτες οἱ ἄνθρωποι, γιορτάζουν τοῦ Σωτῆρος μὲ τὸ παλιό!

Στὴ δεύτερη περίπτωση πάντως ἔχομε ἕνα ἐξόφθαλμο οὐσιαστικὸ θρησκευτικὸ ἀποτέλεσμα: Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ γιορτάζουν εὐλαβικὰ τὴ θρησκευτικὴ γιορτὴ τῆς Μεταμόρφωσης τοῦ Κυρίου μὲ τὴν σχετικὴ νηστεία, ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες Χριστιανοί, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὸ ρίχνουν, δεκατρεῖς μέρες μετά, λεύτερα στὸ γλεντοκόπι καὶ φαγοπότι, χωρὶς νὰ τύπτωνται στὴ συνείδηση ὅτι παρασπονδοῦν στὸ Θεὸ καὶ δίχως νὰ προσβάλλουν τὸ θρησκευτικὸ καὶ δημόσιο αἴσθημα μὲ τὸ νὰ τρώγουν κρέατα σὲ μέρες νηστείας, ὅπως ἀτυχῶς γίνεται σὲ πολλὰ ἑλληνοχριστιανικὰ πανηγύρια. Μακάρι στὸ σημεῖο αὐτὸ νὰ μιμοῦνταν τὸ Μοναστηράκι καὶ ἄλλα χωριά. Γιὰ νὰ μὴ νομίση ὅμως κανεὶς ὅτι ὁ λαϊκὸς πανηγυρισμὸς ἀτονεῖ ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, πληροφοροῦμε ὅτι σπάνια θὰ δῆτε σ' ἄλλο ὑπαίθριο πανηγύρι τέτοιο ξεφάντωμα. Τρεῖς ὁλόκληρες νύχτες παίζουν διάφορες ἐκλεκτὲς ὀργανοπαιχτικὲς κομπανίες καὶ οἱ πανηγυριῶτες συρρέουν ὄχι μονοχὰ ἀπ' τὰ πέριξ, μὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἄρτα κι' Ἀγρίνι.

Προχωρώντας καὶ ρεμβάζοντας τώρα ἀπ' τὸ δεξὶ μέρος τῆς ρεματιᾶς πρὸς τὰ κάτω, στῆς κοιλαδούλας τὸ τέλειωμα, μόλις πιὸ ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ἕνα βάραθρο σᾶς ἐπιφυλάσσει ἐκπλήξεις. Γιὰ νὰ χαρῆτε τὶς χάρες του σ' ὅλη τὴ γοητεία τους, θὰ πάρετε μαζί σας κάποιο ντόπιο, ποὺ νὰ ξέρη τὸν τόπο καλά. Εὐτυχῶς οἱ Μοναστηρακιῶτες εἶναι καλοδεχτικοὶ ἄνθρωποι, ὅπου σᾶς συναντήσουν σᾶς χαιρετοῦν καὶ προσφέρονται νὰ σᾶς βοηθήσουν σ' ὅ,τι μποροῦν.

Ρωτήσαμε ἕνα νέο ἀπὸ ποῦ πρέπει νὰ πᾶμε γιὰ νὰ τὸ δοῦμε, καὶ κεῖνος, ἐπειδὴ κατάλαβε ὅτι δὲν θὰ τὰ καταφέραμε μόνοι, προθυμοποιήθηκε νὰ μᾶς ὁδηγήση ὁ ἴδιος. Μπρὸς λοιπὸν ὁ Εὐάγγελος κι' ἀκολουθώντας ἐμεῖς στὸ κατάρραχο κάμποσα δεκάμετρα ἀπὸ κεῖ ποὺ ἀρχίζει τὸ βάραθρο, χωρὶς βέβαια νὰ τὸ βλέπουμε, στρίψαμε ἀριστερὰ δυὸ φορὲς σὲ κάποιο σημεῖο καὶ ροβολούσαμε λοξὰ στὴ βορεινὴ τοῦ φαραγγιοῦ κατωφέρεια ἀπὸ ἕνα μονοπάτι στενὸ καὶ κάπως ἐπικίνδυνο γιὰ τὸν ἄμαθο.

Κατηφορίζοντας σιγὰ καὶ προφυλακτικὰ γιὰ νὰ μὴ κατρακυλήσωμε κάτω κοντοστεκόμαστε κάπου κάπου γιὰ ν' ἀποθαυμάζωμε τὴ μαγεία τοῦ μέρους. Τί χάρμα ὀφθαλμῶν εἶναι ἐκεῖνο! Ἕνας ἀπότομος μεγαλόπρεπος καταρράχτης παραδέρνοντας θεριεμένος τὰ νερὰ τοῦ χωριοῦ σοῦ προκαλεῖ ἀνάμιχτα δέος καὶ θαυμασμὸ μὲ τὸ ἀφριστό του ἀστραποβόλημα, τὸ πολυτάραχο φέρσιμό του, τὴν ἐπιβλητικὴ ἀγριωπή του θωριὰ καὶ τὸ θεόρατο ὕψος του. Ἂν δὲν ὑπερβάλλουν οἱ κάτοικοι, φθάνει τὰ ἑκατὸ μέτρα τὸ ψήλωμά του. Τὰ πιὸ πολλὰ μέρη τῶν βράχων κι' ὅλες οἱ ἄλλες ἀποτομιὲς τῶν δύο πλευρῶν πυκνοκαλύπτονται μὲ στρωσίδια πλεχτὰ πρασινόχλωρα δέντρων, θάμνων καὶ ἀναρριχητικῶν. Ἔτσι ἕνα σπάνιο κρᾶμα ἄγριας καὶ ἁπαλῆς φυσικῆς ὁμορφιᾶς σᾶς συναρπάζει καὶ σᾶς μαγεύει καὶ σᾶς γεννᾶ κάποια ζήλεια πρὸς τ' ἄγρια περιστέρια ποὺ πετοῦν παιχνιδιάρικα καὶ μὲ χαριτωμένη ἄνεση κάθονται στὶς πέτρες καὶ τὰ κλαριὰ τῶν ἀπόκρημνων πελώριων βράχων καὶ πλημμυρίζετε μὲ καρδιοσκιρτήματα καὶ ἐξάρσεις καὶ σᾶς συνέχουν κάτι ἀκαθόριστα περίεργες πεθυμιές, σὰ νὰ θέλετε νὰ πετάξετε μὲ τὰ φτερὰ τῆς ψυχῆς σας καὶ νὰ παίξετε μὲ τὰ πουλάκια κρυφτούλι στὶς πράσινες τοῦφες καὶ ν' ἀγκαλιάσετε τὶς ἄγγιχτες φυλλωσιὲς καὶ σὰ μέλισσα ν' ἀπαλοσφήσετε τὰ χείλη σας στὰ παρθένα λουλούδια! Δὲ χορταίνετε νὰ τηρᾶτε αὐτὴ τὴν ἐξωτικὰ τεχνουργημένη κρεμαστὴ ἐπικράτεια!

Τελικὰ τὸ μονοπάτι σᾶς βγάζει κάπου δίπλα στὸν καταρράχτη, στὸ στόμιο μιᾶς σπηλιᾶς. Ἀρχικὰ σᾶς ἐκπλήττουν ἐκεῖ κάτι λιθώματα σὰν τεράστιες ἀρράβδωτες κολῶνες ἀρχαίων ναῶν. Νὰ εἶναι ἀπομεινάρια ἀνακτόρων τοῦ Πλούτωνα ἢ βουλευτηρίου τῶν ναϊάδων καὶ ἁμαδρυάδων νυμφῶν; Ἂν πάλι εἶναι εἶδος σταλακτικῶν ἢ ἄλλα πέτρινα φυσικὰ σχεδιάσματα, οἱ σπηλαιολόγοι πρέπει νὰ μᾶς τὸ ποῦνε. Εἰσχωρώντας μὲ τὸ φακὸ στὸ κατασκότεινο σπήλαιο σμήνη νυχτερίδων ἀτέλειωτα φτερουγίζουν πάνω ἀδιάκοπα, ἐνῶ κάτω στὶς ἄκρες, ἰδίως στὴν ἀριστερή, ὅπως μπαίνετε, χαίρεστε τοὺς δαντελλωτοὺς σταλακτίτες!

Ἀτυχῶς οἱ σταλακτίτες, ποὺ προφυλάχτηκαν χιλιάδες χρόνια ἀπ' τὰ θηρία, κινδυνεύουν ν' ἀφανιστοῦν ἀπ' τὸν ἄνθρωπο. Οἱ ἐπισκέπτες δὲν ἀρκοῦνται νὰ τοὺς θαυμάζουν στὴ φυσική τους μεριά, ἀλλὰ τοὺς ἀποσποῦν θάνασα ἐλληνικά, γιὰ νὰ τοὺς ἔχουν ἐνθύμιο εἰς τὰ σπίτια τους. Τόσο ἔγινε κοινὴ ἡ συνήθεια, ὥστε δὲν προφθάσαμε νὰ ἐμποδίσωμε τὸν ὁδηγό μας νὰ ξεκλωνίση γιὰ μᾶς δύο κομμάτια. Ἀπευθυνθήκαμε σὲ πολλούς, παρακαλέσαμε καὶ τὸν παπὰ τοῦ χωριοῦ νὰ θίξη σὲ κήρυγμά του τὸ ζήτημα μήπως περισταλῆ τὸ κακό. Τὸ σπήλαιο, καὶ ὅπως εἶναι, μπορεῖ μὲ τὶς ἄλλες ὁμορφιὲς τοῦ φαραγγιοῦ ν' ἀποτελέση τουριστικὸ πόλο ἐξαίρετο, καύχημα καὶ πηγὴ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

GOETHE-INSTITUT PATRAS

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ "GOETHE,,

ΠΑΤΡΩΝ

ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ — ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀρχίζουν τὴν 15ην Σεπτεμβρίου κατὰ τὰς ἀκολούθους ὥρας: Καθημερινῶς 9—1 καὶ 5—8 μ. μ.

Τὰ μαθήματα ἀρχίζουν τὴν 3ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Δευτέραν.

Θὰ λειτουργήσουν τμήματα παιδικά, ἀρχαρίων, προκεχωρημένων καὶ DIPLOMKURSE, πρωϊνά, ἀπογευματινά, βραδυνά. Διδάσκουν Γερμανοὶ καὶ Ἕλληνες καθηγηταί.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως προσέλθουν ἐγκαίρως διὰ τὴν ἐγγραφήν των.

Ὁ Διευθυντὴς
DR. ROLF PETERSON

ΓΕΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΑΘΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΝΑΚΑΡΗ 129

ΦΕΡΟΜΕΝ ΕΙΣ ΓΝΩΣΙΝ ΜΑΘΗΤΩΝ & ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

2 ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΣ ΕΦΕΤΕΙΝΑΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΜΑΣ

★ ΤΟ 3ΟΝ ΘΕΜΑ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ 3ΟΝ ΘΕΜΑ ΤΡΙΓΩΝΟΜΕΤΡΙΑΣ Β' ΤΥΠΟΥ ΕΔΙΔΑΧΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ ΣΩΤΗΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

● ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ
● ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
● ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ
● ΛΥΚΕΙΟΝ
} ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 27-77 Παπαφλέσσα — Ὑψηλάντου
ΑΙΓΙΟΝ - ΤΗΛ. 84-66 Παύλου Μελᾶ 17

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

39η ΣΧΟΛΗ ΜΑΘΗΤΕΙΑΣ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΟΛΑ ΔΩΡΕΑΝ: ΕΓΓΡΑΦΗ, ΔΙΔΑΚΤΡΑ, ΒΙΒΛΙΑ, ΣΥΣΣΙΤΙΟΝ

Αἱ ἐγγραφαὶ συνεχίζονται. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς, Σαχτούρη 15, Πάτραι, τηλέφωνον 71-160, καθ' ἑκάστην 9—12 καὶ 6—8.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

125.000.000

θὰ μοιράση στοὺς τυχεροὺς τὸ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

εἰς τὴν 67ην ἔκδοσίν του

Τὰ γραμμάτια τῆς νέας ἐκδόσεως ἐκυκλοφόρησαν

ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

5.000.000

δῶρον εἰς κάθε ἔκδοσιν

Α' ΛΑΧΝΟΣ 2.000.000

Β' ΛΑΧΝΟΣ 1.000.000

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ μεγάλη ζήτησις τῶν θερμαστρῶν ἀκαθάρτου πετρελαίου

ΑΕΡΟΘΕΡΜΑ KRESKY

καὶ ἡ σύντομος διάθεσις τῶν ἐξ Ἀμερικῆς κατ' ἔτος εἰσαγομένων μᾶς ἀναγκάζει νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως προβοῦν ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀγορὰν θερμάστρας

"KRESKY,,

διαθέτομεν δὲ εἰδικὸν συνεργεῖον ἐγκαταστάσεως. Ἐκτὸς τῶν μοντέλων δι' οἰκίας, ἡ «ΚΡΕΣΚΥ», διαθέτει εἰδικὰ τοιαῦτα διὰ θέρμανσιν μεγάλων χώρων, δηλ. γραφείων, κλινικῶν, ἐργοστασίων κλπ. μὲ ἀσύγκριτον ἀπόδοσιν, λόγῳ λειτουργίας μὲ βιομηχανικὸν καυστῆρα τελείας καύσεως.

Οἱ θερμάστρες «ΚΡΕΣΚΥ» διατίθενται καὶ αὐτόματοι (ἀνάβουν καὶ σβύνουν μόνες των, αὐξομειώνοντας τὴν θερμοκρασίαν).

★

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ Ν.Δ. ΕΛΛΑΔΟΣ:

ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἁγ. Ἀνδρέου 191 — Τριῶν Ναυάρχων Πάτραι, τηλ. 37-14

★ ΜΗΧΑΝΑΙ
★ ΣΑΣΜΑΝ
★ ΔΙΑΦΟΡΙΚΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΓΙΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΚΑΡΟΛΟΥ 29
(Παραπλεύρως πολυκατοικίας Παπανδροπούλου)
ΤΗΛΕΦ. 68 - 67 & 63 - 21 ● ΠΑΤΡΑΙ

ΕΙΔΗ ΚΑΡΟΣΣΕΡΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΠΑΡΜΠΡΙΖ — ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ ΦΤΕΡΑ — ΧΕΡΟΥΛΙΑ — ΚΛΕΙΔΑΡΙΕΣ — ΠΟΡΤΕΣ — ΜΑΣΚΕΣ — ΓΡΥΛΛΟΙ — ΤΖΑΜΙΑ — ΠΟΡΤ - ΜΠΑΓΚΑΖ

ΨΥΓΕΙΑ — ΜΑΣΠΙΕΔΕΣ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ — ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ
ΠΑΝΤΟΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ